

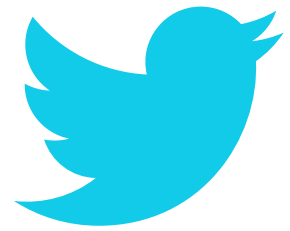

Проблему підтоплення помітно одразу, щойно заїжджаєш до села. Кленкові хащі впереміш з вербами й іншими деревами стоять у воді. Жителі Сем'янівки звичні до весняних паводків, проте не очікували його початку на кілька місяців раніше.

Місцеві охоче розповідають про проблему, але здебільшого відмовляються називати своє ім'я й фотографуватися. Розуміючи неписаний кодекс села в питаннях громадської активності, залишимо частину наших героїв анонімними.

Осердя життя місцевої громади – магазин-кафетерій та відділення Нової пошти в одній будівлі. Там можна випити кави, зробити закупи й обговорити останні новини під пісні «Латексфавни» з програвача. Свою подорож підтопленим селом розпочинаємо саме звідти.

В дообідній час вулиці Сем'янівки незалюднені. Частина мешканців на роботі, інші пораються вдома або тільки збираються вийти за потребами. Центральною дорогою неквапом простує літній чоловік. Він приїхав жити до села перед початком повномасштабної війни, тож ще мало кого тут знає. Чоловік іде до магазину й разом із нами міркує над причинами підтоплення, ділиться власними спостереженнями:

«Це притаманно для цієї місцевості, не аномалія якась. Цьогоріч трохи більше підтопило, ніж торік. Проте воно є й в інших місцях: у низинах, понад річкою. Снігів і дощів останнім часом не було, а вода де й взялася. Здається, проблема тут у підземних водах».

Читайте також: **Екологи України наполягають на ухваленні закону про Смарагдову мережу**

Діставши пораду прогулятися вулицею Корольова, що з іншого боку ставкового каскаду, сходимо з асфальтованої дороги на частково підтоплену ґрунтового. Двори з обох боків ставу розташовані майже впритул до води. У розкиданих на берегах купах садових відходів гребуться кури. Подвір'я порожні, тож користуємося найбільш надійним способом перевірити наявність господарів удома: добряче дратуємо своєю присутністю місцевих псів.

Першою до нас виходить літня жінка. Зачувши гавкіт, вона спускається з ганку до воріт, за кілька метрів від яких починається вода. Сини пані Ніни далеко, а чоловік помер майже два десятиліття тому. Відтоді жінка господарює самотужки. Цьогоріч вода в її погребі так і не сходила. У сусідів, каже, ситуація подібна.

«Воно і взимку, і влітку вже вода. Видно, рівень бере і все. Ставок цей постійно тут, навіть колись було таке, що й вода доходила до порогу хати. Але це дуже давно зима така була, щоб доходило. Буває повен погріб води. Зараз менше, ніж було».

Жінка пригадує, що через дорогу раніше лежала труба, якою відходив надлишок води. Зараз її вже не видно. Свій підтоплений погріб пані Ніна соромиться показувати й

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

радить піти подивитися до «багатших» сусідів.

Рухаємося вулицею далі, випробовуючи метод виклику господаря через валування собак. Після кількох хвилин топтання під ворітьми до нас виходить невисокий чоловік у піксельній куртці. На фронті він водить в атаки групи бійців, проте через поранення останній час перебуває вдома. Погріб і подвір'я господаря сухі, так ніби неподалік не хлюпочуться води мутного ставка глибиною в три метри. У сусідньому дворі зеленіє ряска на поверхні двох великих калюж.

На питання, чому в нього сухо, чоловік відповідає, що взяв трактора й почистив свою ділянку ще восени. Відтоді вода безперешкодно входить і не накопичується на поверхні.

«Якби дренажі всі поробили, як я, хоча б через п'ять метрів, щоб воді було б де спускатися. Куди ж йому сходити, як там уже стоїть. Земля насичена водою, їй нікуди подітися. Тут болото, а там далі взагалі – страшне».

Читайте також: **Как убить Сулу. На Полтавщине власть готовит людям экологическую катастрофу**

Так і виявилось: ґрунтова дорога вулиці дедалі більше розмивається водою, яка подекуди підходить під паркани садиб. Намагаючись дістатися нею до інших будинків, ми схибили, тож довелося повертатися й обходити її асфальтованою частиною паралельної вулиці. Дорогою зустріли місцевих, які провели нас до прирічкової частини села, де вода стоїть ледь не в кожному викопному погребі.

Жителька вулиці Захисників України пані Алла залюбки веде нас до свого льоху, на земляній підлозі якого острівцями посеред води догори дном поставлені металеві миски. Вони затоплені майже до самого верхка.

«Це мало, спало вже. Оце ящики стоять, то вони були всі у воді. Метр точно було. Це в нас перший раз таке. Оце миски стоять, я по них ходила, бо по-іншому навіть у чоботях не влізеш. Картопля одразу ж намокла. Тепер ми знаємо і в нас усе стоїть підняте на блоках. Ще й чоловік в армії, нема кому помагати. То я оте все попотягала, нічого не зробиш», – скаржиться жінка.

Пані Алла каже, що раніше садиби підтоплювало навесні під час розливу річки чітко на дев'ять днів: три дні вода приходила, три дні стояла й стільки ж входила. Зараз рівень у Ворсклі стабільний, проте води продовжують затоплювати пониззя.

Проблеми з підтопленням є по всьому селу, тож люди, які будувалися не так давно, враховували особливості місцевості й зробили насипні погребі. Викопні ж льохи були поширені кількадесять років тому, коли рівень підземних вод не становив проблеми для жителів.

У сусіда жінки, який живе ближче до річки, води в погребі ще більше. На гвіздку висять чорні гумові заброди.

«Не кожен рік затоплює, але в цьому році є. Оце висять дежурні, бо треба якось по консервацію зайти. Це вже вода зійшла. Раніше ота поличка з ящиками була підтоплена. Вода стояла трохи більше, ніж по коліна. З простими чоботами не зайдеш».

Мандруючи селом із камерою в руках, складно залишитися непомітними для місцевих. Зворотною дорогою до центру Сем'янівки бачимо брюнетку, яка стоїть у воротях своєї садиби й пильно дивиться в наш бік. Розмова напрошується сама собою, проте відбувається на умовах анонімності: без імені й фото, але з бажанням поділитися особистою думкою.

Жінка практично не має проблеми підтоплення, бо її погріб неглибокий. Востаннє бачила в ньому воду перед новим роком. Тоді довелося витягти картоплю, а за кілька днів вода зійшла. Позиція місцевої – брати відповідальність за власний дім і самому стежити за благоустроєм ділянки.

«Чистити треба кожному біля двору. Хочеш, щоб у тебе вода не підходила? То листя, яке ти гребеш біля двору, не сип туди, де йде вода. Мені ж ніхто не приходить косити бур'ян. Я ж не можу сказати якійсь адміністрації, чого в мене біля двору не покосено. Просто люди такі: хай хтось, але не я. Вийди, прибери біля двору бур'ян, купи за три гривні чорнобривців, насій – і буде тобі красиво. А як кожен другий так зробить, уже буде гарно й чисто».

Проблема підтоплення сіл Полтавської громади – це ілюстрація використаних і прогавлених можливостей децентралізації. Замість потерпати мовчки, можна опанувати ситуацію й змінювати її на своєму рівні з власної ініціативи.

Обкладинка Катерини Василенко

Яніна Мурдза, опубліковано у виданні ЗМІСТ

Читайте також:

- **На грани катастрофи. Пять крупнейших экологических проблем Украины**
- **Відновлення річки Сула: що можна зробити**
- **Как строительство Днепрогэса повлияло на состояние реки и почему нужна стратегия закрытия ГЭС на Днепре**
- **Сула, бабло и дикари**
- **Як мийуть пісок в Україні**

[Share 0](#)

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

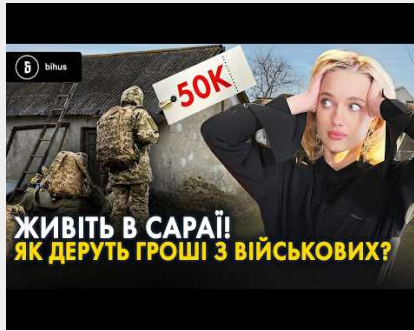
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку**

використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com